

Halkın Egemenliği, İslâmî Kùltürümüze Yabancı Batılı Bir Kùfür Fikridir İnanılması ve Tatbik Edilmesi için Çalışılması Gereken İslâmî Fikir, şeriatın Egemenliđidir

Lùbnan'ın da aralarında olduğu dünya ùlkelerindeki parlamentoların varlığı, bugün mevcut siyasi nizamların hepsinde tatbik edilen egemenlik halka aittir fikrinin pratik vakıada somutlaşmadır. Egemenlik ise, iradenin yürüt÷lmesidir. Dolayısıyla egemenlik halka ait olduğuunda bunun anlamı, ne ile hükmedileceğini kararlaştırılması bu halkın elindedir demektir. Yani ortaya çıkardığı otorite yoluyla kendisine yasama ve karar verdiğini infaz etmeye çalışma yetkisi verilir. Halkların ne istediklerini kararlaştırmak üzere bir araya gelmeleri imkânsız olmasından dolayı da taşıdıkları isimlere bakılmaksızın meclislerinin çıkarı için kendisinden vazgeçtikleri halkın egemenliği fikrini pratik siyasi vakıada somutlaştırmak amacıyla insanların kendileri için seçtikleri temsilciler yoluyla bu meclisler olmuştur.

Bu fikir, İslâmî kùltürümüze yabancı Batılı bir kùfür fikridir.

Batılı fikir olmasına gelince; bu fikir, din adına kilise ile ittifak kuran ve "ilahî hak" sloganı altında Avrupa'daki yöneticiler tarafından insanlara uygulanan zulme karşı bir tepki olarak ortaya çıkmıştır. Bu zulmün en bariz yönü ise, malî yöndür. Zira vergilerin tahsil edilmesinde ve harcanmasında yöneticinin görüşü ile hevasından başka bir şey gözetilmiyordu. Bunun içindir ki parlamentoların en önemli işlerinden biri, hatta mevcut günümüzde bile genel bütçenin onaylanmasıdır. Çünkü bu fikrin en önemli gerekçelerinden biri, insanlar üzerindeki mevcut zulmün, özellikle de vergilerin tahsil edilmesi ve harcama keyfiyetinde ortaya çıkan ekonomik zulmün kaldırılmasıdır.

Kùfür fikri olmasına gelince; çünkü bu, İslâmî akide ve hükümleri ile çelişmektedir. Zira bu fikir, helal ve haram kılma anlamına gelen yasama hakkının insana verilmesi esasına dayanmaktadır. Bu da Müslümanın inanması ve tatbik edilmesi için çalışması gerektiği İslâmî akide esaslarından en önemlisine yönelik apaçık bir taarruzdur ve düpedüz onu yok etmektir ki kanun koyucu Allah'tır, bu işe O'ndan başka hiçbir kimse malik değildir, tevhit şahadetinin [ ] "**Muhakkak ki hüküm ancak Allah'a aittir.**" [Yûsuf 40] gerekliliklerindendir ve Kur'ân-il Kerîm Allah'ın dışında olan yaşamayı řirk türlerinden bir tür saymıştır:

**"Yoksa onların Allah'ın izin vermediği bir dîni (hükümleri) getiren
(meşru kılan) ortakları mı var?"** [eř-şûra 21]

Tüm Müslümanlar, bunun haramlığı, cürümünün büyüklüğü ve ümmetler ile toplumlar içerisinde ortaya çıkardığı ifsatlarının çokluğu üzerinde ittifak etmiştir. Nitekim dünyada meydan gelmiş ve gelmekte olanlar sizlere hiç de uzak değildir. Bunun içindir ki helal ve haram kılma yetkisine sahip olan yalnızca Allah'tır.

"Dillerinizin uydurduğu yalana dayanarak

"Bu helâldir, şu da haramdır" demeyin. Aksi halde Allah'a karşı yalan iftirâ etmiş olursunuz." [en-Nahl 116]

Genel özgürlükler fikrine değinmeksizin halkın egemenliği fikrinden bahsetmek imkânsızdır. Çünkü bu fikir, onlara göre varlıkları olmaksızın çalışmanın imkânsız olduğu egemenlik fikrinin gerekliliklerinden sayılır. İnanç özgürlüğü, ifade özgürlüğü, m÷lk edinme özgürlüğü ve şahsî özgürlüğü kastettikleri genel hürriyetler fikri ise, akidemize ve şer'î nasslarımıza muhalif bir fikirdir. Çünkü insanın özgür olması için şu iki hususun bulunması kaçınılmazdır. Birincisi: **Bu insan dilediğini yapmalıdır.** İkincisi: **Yaptıklarından dolayı hesaba çekilmemelidir.** Bunlar ise İslâm'a uygun değildir. Bilakis onun esaslarıyla çelişmekte ve nasslarıyla çatışmaktadır. Çünkü İslâm'ın bakış açısına göre tüm insanlar, akide ve hükümler olarak İslâm'a bağlı kalmakla mesuld÷rlər. şayet bunu yapmazlarsa dünyada veya âhirette hesaba çekilmeleri kaçınılmazdır. Dolayısıyla insanın dünya hayatındaki tercihlerini belirleyecek olan İslâm'dır, insan değildir. Binaenaleyh Müslümanlar için bu anlamda mutlak özgürlükler diye bir şey yoktur. Bilakis mubah bir fiil işleseler dahi İslâmî şeriatın istediğine göre hareket etmelidirler. Bu da şeriatın onu mubah kılmasından dolayıdır. Binaenaleyh insanın ulaşabileceği ve uğruna çalışması gereken en üst mertebe, Allahu Te'alâ için kul olmasıdır.

Kültürümüze yabancı olmasına gelince; çünkü bu, ancak İslâmî Ümmetin inhitata uğraması ve kendisinden hayatın tüm yönlerine çözüm getiren hükümlerin kaynaklandığı bir akîde olması bakımından İslâm'a yönelik doğru anlayıştan uzaklaşmasından sonra toplumlarımız içerisinde ortaya çıkmıştır. Ardından Ümmetin 19. asırda maruz kaldığı ve bugün de hala devam eden fikrî istila sonucunda bu fikir ortaya çıkmıştır. Çünkü İslâmî Ümmet, artık İslâmî akîdeyi fikirleri için bir mikyas olarak almaz oldu. Dolayısıyla kâfirlerin bu fikrî istilalar sayesinde dehşet verici sonuçlar elde etmesi, Ümmet içerisinde kendilerine icabet edecek, kendilerini kabul edecek, kendilerine davet edecek ve karanlık yollarında yürüyecek kimseleri bulmaları kolaylaştı. Allah'ın haklarında sultân indirmediği görüşler ile fetvalar da bu hususta onlara yardımcı oldu. Dolayısıyla bu fikir, İslâmî kültürümüze yabancıdır, ona sonradan sokulmuştur ve evlatlarımızın zihinlerine arı-duru bir şekilde dönmesi için kültürümüzü ondan ayıklamamız gerekir.

Ey Lübnan'daki Müslümanlar!

Şüphesiz Allah, yasama hakkını sadece kendisine hasretmiştir. Yani fiillere ve şeylere yönelik hükümler getirme hakkı yalnızca O'na aittir. Bu hükümler ise, Kitâb'ından, Nebîsi [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in Sünnetinden ve bu ikisinin irşat ettiği şer'î delillerden istinbat edilir. Müslümanların yaratmada Allah'ı birlemeleri vacip olduğu gibi O'nu yasamada da birlemelidirler. Zira Allah'ı yasamada birlemeksizin yaratmada birlemenin hiçbir anlamı yoktur. [ ] **“Dikkat edin! Yaratmak da emretmek de O'na**

mahsustur.” [el-A'râf 54] Keza İslâm'ın egemenliğini aranızda gerçekleştiresiniz diye akîdenizden çıkan hükümlerini egemen kılmanızı da sizlere farz kılmıştır. Sadece bu da değil dahası içinizde sıkıntı duymamanızı ve kalplerinizin mutmain olmasını sizlere vacip kılmıştır ki O'nun hükmünden yana sizlerde rıza ve teslimiyet oluşsun:

“Hayır! Rabbine and

olsun ki aralarında çıkan anlaşmazlıklarda sana [İslâm'a] muhâkeme olup sonra da senin verdiğin hükme işlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın tam bir teslimiyet ile teslim olmadıkça îman etmiş olmazlar.” [en-Nisâ' 65]

Muteber sahîh bir içtihat ile İslâmî akîdeden kaynaklanmamış her türlü şeriata veya kanuna muhakeme olmanızı sizlere haram kılmıştır. Nitekim Kur'ân, tâğutlara muhakeme olan bu kimselerin imanını bir iddia ve yalan olarak addetmiştir:

“Sana ve senden öncekilere indirilenlere îman ettiklerini iddia edenleri görmedin mi? Onlar inkâr etmekle emrolundukları halde Tâğuta muhakemeleşmek istiyorlar. Zaten şeytan da istiyor ki onlar uzak bir sapıklık ile sapıtsınlar.” [en-Nisâ' 60]

İslâmî şeriat, İslâm şeriatının sizlere egemen olmasını sizlere vacip kılarken otoritenin sadece sizlerin olmasını mubah kılmamıştır. Bilakis bunu vacip kılmış ve sizden gaspedilmesi durumunda onun geri alınması yolunda kanların ve canların akıtılmasını da sizlere farz kılmıştır. Zira otorite, sadece iradenin uygulanmasıdır, yürütülmesi değildir. Dolayısıyla şeriatın istediğini uygulayacak olanlar sizlersiniz. Dolayısıyla da her ne zaman gerekirse gereksin şeriatın egemenliğini sizler adına tatbik mevkiine koyacak olan kimseye bey'at etmeniz yoluyla sizlerden her bir fert otoritenin uygulanması hakkına sahiptir. Seçim yoluyla ne fert bu otoriteyi kaybeder, ne de Ümmet ondan vazgeçer. Bilakis Halîfeye bey'at etmiş olsa bile bu otorite onun için baki kalır ve bu yöneticinin ne denli İslâmî hükümlere bağlılığını muhasebe etme ve ondaki mevcut inikad şartlarının devamlılığını gözden geçirme yoluyla otoritesini ortaya çıkarır.

Ey Lübnan'daki Müslümanlar!

Şüphesiz Allah, otoriteyi sizlere vermiştir ve bu beldede ona sahip olanlar fiilen sizlersiniz. Dolayısıyla sizler, ileride onu uygulamak yoluyla Lübnan'ın yönünü ve seçeneklerini belirleyeceksiniz. Bunun içindir ki renklerinin ve meşreplerinin farklılığına rağmen siyasî tarafların hepsi, milyarlarca dolara mal olsa da sizlerin rızasını elde etmek ve sizlerin oylarını kazanmak için birbirleriyle yarışacaklardır. Bu da gösterse gösterse karar sahibi olanın ancak sizler olup işin sizlerin elinde olduğunu gösterir. O halde sizlere düşen Lübnan'ın; insanın sorunlarını fırkacı veya mezhepçi veya bölgeci vasfıyla değil de insan olması vasfıyla çözen şeriat hükümlerinin gölgesinde Müslümanların ve başkalarının yaşadığı İslâmî bir belde, İslâm'ın surlarından bir sur, ister Lübnan halkından, isterse Filistin halkından olsun içerisindeki Müslümanların tek bir İslâmî Ümmetin parçası ve kâfirler ile ajanların girmelerine karşı bu surun hamileri olarak kalmasını istediğinize dair

seslerinizi yükseltmenizdir. Dolayısıyla sizlere düşen bağlarınızı ve Ümmetinizin bağlarını koparacak olan onların ellerindeki birer kılıç olmak yerine ona cüret eden elleri koparacak olan birer kılıç olmanızdır.

Sünnisiyle ve Şiisiyle ey Lübnan'daki Müslümanlar!

Lübnan'daki çatışma tarafları, laikliğin, yani bu kelimenin İslâm'a yönelik ihtiva ettiği her türlü düşmanlıkla dini hayattan, dolayısıyla devletten ayırmanın olduğu tek bir esas üzerine siyasî çalışma yürütmektedirler. Dolayısıyla siyasî velayetleri ne kadar çok olursa olsun siyasî çalışmaları, aynı fikrî kaideye dayanır. **Zira onlar birlikte Allah'ın dışında kanun çıkarmaktalar, birlikte küfür ile hükmetmekte, birlikte küfürle hükmeden hükümete güvenoyu vermekteler, her ikisi de kâfirlerle ittifak kurmakta, onları dost edinmekte ve her ikisi de Müslümanlara hükmetmesi için gayr-i müslim birisini yönetici olarak seçmektedir.**

“Ey îman edenler! Yahudileri

ve Nasrânileri dost edinmeyin! Zira onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden her kim onları dost edinirse o da onlardandır.” [el-Mâide 51]

Yine şer'î olmayan vergiler yüklenmesi ve hükümetin faizle borçlanması da dahil olmak üzere bütçe yasasını birlikte onaylamaktalar... Dolayısıyla ister sakalsız, isterse sakallı olsun onlar, İslâm nazarında aynı taraftır ve aynı çizgidir. İster kravat takanlar olsun, isterse takmayanlar olsun, ister başlarına sarık takanlar olsun, isterse Fransız beresi takanlar olsun onların hepsi aynı çizgide ve aynı fikirde olup kâfir ajan nizamlarına itaat eden birer kukladırlar. Dolayısıyla onların sloganları sizleri aldatmasın, konuşmaları sizleri akidenizden saptırmassın ve onların patırtılarını nefislerinize giden bir yol haline getirmeyiniz. İnsan, hedeflerini ve değerlerini gerçekleştirmek amacıyla yaşar. Sizler ise ey Müslümanlar! Gerçekleştirmeye çalışmanız gereken hedeflerinizi ve değerlerinizi sizlere şeriatınız belirlemiştir. Bu iki taraf ise, İslâm'ın değerlerinden ve gerçek hedeflerinden hiç birini taşımamaktadırlar. Dolayısıyla şu veya bu tarafın zaferi, sizler ve dininiz için gerçek bir hüsrandır. Kâfir devletlerin kendisine zarar vermesinden razı olmayacağınız Nebînize sırt dönmektir. O halde nasıl olur da O'nun şeriatını ellerinizle hayattan söküp atarak ona zarar verebilirsiniz?

Şu veya bu tarafın zaferi, sizler için bir hüsrandır ey Müslümanlar! Çünkü seçim sonrası olacaklar, fiilen var olan kontenjan ve makam paylaşımına dayalı iğrenç fırkacı nizamdan farklı olmayacaktır. O nizam ki sizleri, şu veya bu tarafın arkasında duranların çıkarlarından başka bir amacı olmayan beyhude saçma sapan savaşlar içinde sadece yıkıma ve felakete, öncekinden daha beter bir ekonomiye ve korkularla dolu bir hayata sürüklemiştir. Bu nizamı, sizlere karşı tekerrür eden cürümlerini gizlemeye çalıştıkları özgürlük teraneleri elbisesiyle süslemiş olsalar da sizlere hatırlatmaya gerek yoktur. Zira sizlerin kanları, hala bu nizamın kılıcından damlamakta, evlatlarınızın bedenlerinin sıcaklığından dolayı kırbaçları hala soğumadı ve onların hakaretlerinin yankıları hala kulaklarınızda yankılanmaktadır. Tüm bunlardan sonra Müslümanlar, onların insanlık asrında yaşamadığı intibası uyandıran üzerilerinde vahşi işkence izlerinden başka bir şey olmadığı halde onların mahkemelerinin kararıyla onların hapisanelerinden çıkmaktalar!

Ey Lübnan'daki Müslümanlar!

Sizler, yasama yetkisi halka ait olması bakımıyla belirlenmiş bir esas üzere bu veya şu tarafı seçtiğinizde veya bu seçim sürecine katıldığınızda kendisini Allahu Subhânehu'ya eşdeğer kılmak ve ulûhiyet özelliklerinin en önemli özelliğinde -ki o, yasama hakkıdır- Allah'a rekabet etmek isteyen bir kimseyi seçmiş olduğunuzu iyi bilirsiniz ki Allahu Te'alâ bundan münezzehtir. Şayet bunu yaparsanız Allah'a ve Rasûlüne isyan ederek günahla onlara ortak olmuş ve onlarla birlikte harama düşmüş olursunuz ki neredeyse Allah dışında onları Rabb edinmiş olursunuz. Oysa Addî İbn-u Hâtim, şu âyeti kerimeyi, [

] **“(Yahudiler) bilginlerini (hahamları), (Nasrânîler de) râhiplerini Allah'tan başka rabler edindiler.”** [et-Tevbe 31] işittiğinde Nebînize: “Ey Allah'ın Rasûlü! Onlar, onlara ibadet etmiyorlardı ki.” dememiş midir? Bunun üzerine Nebîniz Muhammed [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] ona şöyle cevap vermiştir:

“Hayır! Onlar, onlara helalî haram kıldılar ve haramı da helal kıldılar. Onlar da onlar ittiba ettiler. Onların onlara ibadetleri işte budur.” [Müslim rivayet etti]

O halde hevalarınızı din edinmeyiniz ve şer'î bir dayanağı olmayan çürük gerekçeler sizleri haktan saptırmassın. Burada amel edilmesine mealin olmadığı ehven-i şer ve en ez zararlı olan kaidesi gerekçesine binaen en iyi olanın veya en muttakî olanın seçilmesine cevaz verenler, hatta bunu vacip kılanlar çıkabilir.

Çünkü Allah'ın dışında yasama fiili, bu yasamanın çıkarttığı kanununa bakılmaksızın bizzat haram olan bir fiildir. Zira söz konusu olan mesela ukûbat kanunu veya usulûl muhakeme kanunu değildir. Bilakis söz konusu olan bizzat yasamadır. Mesela muayyen bir parlamentonun halkın egemenliğini temsil eden bir meclis olması vasfıyla faizin veya zinanın haramlığını veya benzerlerini ikrar etmesi, İslâm hükümleri kanunun mazmunu ile örtüşmüş olsa bile haramdır. Zira bu, İslâmî hükümlere muhalefet eden herhangi bir başka kanunun ikrar edilmesi gibidir. Çünkü bu, Allahu Te'alâ'nın dışında olan bir yasamadır. Yasama ise, halkın egemenliğine dayandığı sürece onu yapanın muttakî veya fâsik olması arasında fark olmaksızın haramdır. Dolayısıyla bu meselede bir şerrin bir şerden ehven olması ve bir zararın bir zarardan daha az zararlı olması diye bir şey yoktur. Bilakis mesele, haram olan bir fiildir. Dolayısıyla içkinin taşınması haramdır ve onu İslâm hükümlerine bağlı olan bir kişinin taşıması bunun haramlığını hafifletmeyeceği gibi yasamayı da mutakkî birisinin yapması onun haramlığını hafifletmez. Dahası şu veya bu meclis, İslâm esasına göre yasamada bulunmak istese dahi buna hakları yoktur. Çünkü Ümmet için bağlayıcı birer kanun olarak şer'î hükümleri onaylama yetkisinin sahibi sadece Halifedir. Böylelikle bu fiilin caiz kıldığı tüm deliller ve şüpheler ortadan kalkmış olur. Dolayısıyla bu nizamın bozukluğu, her ne kadar bozuk olsalar da sadece iktidar zümresinden kaynaklanmamaktadır. Bilakis bu nizamın fikrinin bozukluğundan, kaidelerinin yamukluğundan, ortaya çıkması ve devamlılığı esasında insanın hevasına ve eğilimlerine boyun eğmesinden kaynaklanmaktadır.

Ey Lübnan'daki Müslümanlar!

Bugün sizler, bir üçüncüsü olmayan iki seçenek ile karşı karşıyasınız. Ya Allah'ın sizler için istediği gibi siyasî, iktisadî ve içtimaî olmak üzere hayatınızın tüm yönlerine çözüm getiren hükümler toplamının kaynaklandığı bir akîde olarak İslâm'ı seçersiniz yada kâfirlerin sizler için istediği gibi kendisinden sorunu çözeceği gerekçesiyle onu daha da arttıran kısır hükümlerin ve başarısız çözümlerin kaynaklandığı halkın egemenliği olan küfrü seçersiniz. Dolayısıyla ortaya atılan bu mesele, bir seçim meselesi değildir. Zira seçim, bir üsluptur ve haddi zatında onda bir şey yoktur ve ona karşı şer'î tutumu belirleyecek olan bu seçimin mevzudur. Dolayısıyla sizleri temsil edecek kimse, şer'î hükümlere göre çalışmalı, bu nizamı tanımamalı, yasamaya katılmamalı, beşerî kanun esası yerine İslâm esasına binaen muhasebe etmeli, İslâm'da kolektif liderlik olmamasından dolayı küfür yada başkası ile hükmeden hiçbir hükümete kesinlikle güvenoyu vermemeli ve Müslümanlara İslâm'dan başkası ile hükmetsin diye Müslüman yada gayr-i müslim birisini yönetici olarak seçmemelidir. İşte o zaman seçilmekte bir şey yoktur ve adayın bunu herkese açıklaması şartı ile şer'an caizdir. Çünkü seçim, bir vekâlettir ve vekâlet veren kimsenin kimi vekil seçtiğini ve niçin vekalet verdiğini bilmesi kaçınılmazdır.

Ey Lübnan'daki Müslümanlar!

Esasına binaen fikirleri aldığımız ve reddettiğimiz fikrî kaidenin İslâmî akîdemiz olduğunu dünyaya duyurmanızın zamanı artık gelmiştir. Bunun içindir ki bizler, halkın egemenliği fikrini reddederiz ve fiili esası üzerine işleyeceğimiz veya ondan sakınacağımız amellerin mikyası helal ve haramdır. Bunun içindir ki Allah'ın dışında kanun çıkaran ve kâfirleri dost edinen bir kimseyi seçmeyiz. En çok istediğimiz şey Allah'ın bizden razı olmasıdır ve bu da ancak bu kâfir nizamı kaldırıp atmanızla gerçekleşir ey Müslümanlar! Bunun için atılacak öncelikli adım ise, günah olan bu seçimlere katılımı reddetmenizdir. Ama toplumdan ve meselelerinden uzak kalmak veya siyasî hayatın dışında olmak için değil. Bilakis bu beldedeki Müslümanların ve diğerlerinin sorunlarını sahîh bir çözüm ile çözmeye muktedir olan yegâne nizamın İslâm olduğu noktasında onları ikna etmek, işlerin dizginlerini politikalarıyla her şeyi ifsat eden laiklerden almak, geminin dümenini teslim almak için çalışmalısınız. Ki böylece hak olan akîde ile şariat-ul karrânın yelkeni sayesinde hayat denizine açılmak üzere Ümmetinizin istikametine yön veriniz de hem sizler, hem de kokuşmuş insan egemenliği dalgalarıyla ezilen tüm dünya sizlerle birlikte güvenli bir karaya ulaşsın.

"Allah

ve Rasulü, bir işe hükmettikleri zaman mü'min bir erkek ve mü'min bir kadına kendi işlerinde artık seçme hakkı yoktur. Her kim Allah'a ve Rasulü'ne isyan ederse apaçık bir sapıklıkla sapıtmış olur." [Ahzâb 36]